

Yusuf Doğukaya

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

2.10.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ankara'ya bir deniz yaparım

bulduğum,
beni sana getirmeye yeter...
ya ayrılık,
işte o hepsinden beter...
yalnızlığa iki kişi dönmek
birde yürek taşımak kilometrelerde
uzakta bir el seni beklesin
ve sen neden buradasın, delimisin?
sorgularım başlar
diz ağrılarım artar
daha bir mutsuz ve özlemlerle kalkarım...
kimbilir,
belki Ankara'ya bir deniz yaparım.....

Yusuf Doğukaya

Anlayan aşkıma.

İsmarlama aşk yok oğlum dilimde...
Adam gibi adamlar var yüreğimde,
bulamadığım sıcaklık,
hiç bir dilde...
ve aşk için iki yürek
biri deli, biri durgun sahil gerek...

o yüzden yazarım.
Adam'ım,
iki adım gidişim
bir adım dönüşüm olmadı...
İngilizce kelimelerde
Türkçe rüyalar gizli
ve bir aşk bu kadar güzel BİTEMEMELİ.....

Beyaz ve güzel maskeler içinde duygular...
ah yürek!
hep seni yanlış zamanda ve yerde vurdular....
Düşünce maske,
çıkınca çirkinlik,
Ne'ce kelimelerle
nice sahtelikle vurdular...

Hiç yanımda yoksan
ve gelmemişsen,
bir kekiğin içimdeki kokusu ise kokun,
dağlara vurdum kendimi.
Duygularım koştu,
Ve bu
içim her zaman bir iki kelime boşluktu....

On paralık mutluluk dediler,
beş para etmez dediler,
sendekiler karşılık bende de var dediler....
yürek koydum,
çekip gittiler.....

Bir hayalin peşi değilsin, bir sevdasın
sevda olmak bir yana yürekten sevdamsın... dediler.
ve söküp gittiler

28/07/2004, 20:45, 'berrin bir aşk'

Yusuf Doğukaya

Aşk

Ne istersin,
yitirdiğimizden.
Uçuk hayaller peşinde koşturursun.
Hayallerimin uzağında kaldığımda da
düşürürsün en derin çukurlara
Aşk
Bir kelimelik ve üç harfli küçüklüğüyle,
nasıl da alt edersin bizi tepe takla?

04/09/2004

Yusuf Doğukaya

Aşkıım

Yürü git dünden kalma telaşım
ve adını koyamadığım aşkıım
deli başım, dellenmiş, dertli
nedir bu yenilmeyecek telaşım..
gün gelir suda durulur buz olur
güneş kavurur yaz olur
ve attığın bir deli dert kalır sende

yüreğini derinliklerinde bir nağme belki
belkide gözünden akan bir damla yaş olur.....

Yusuf Doğukaya

At

çok geriden geliyorsun aşkım..
Nal topladın.
Topladığın naldan bir at yapmalısın,
yanına saçlarınıda alıp,
rüzgara bırakmalısın.
Her nefesinde yaklaşmalı
yaklaştıkça; fırtına olmalısın

07/09/2004

Yusuf Doğukaya

Bahar hiç gelmiş.

Bahar hiç gelmiş,
Otuzaltısına geldiğimden ekimden bir gün çalınmış,
Yirmidokuzundaymış

Telaşın öte ki yüzünde, farkında değilken sarını,
Kaldırım taşları ezberimdeyken
Yüreğinde gizlediği bir çocuk yüzüyle
Bahar hiç gelmiş.

Bir denizden, sapan yapılmış,
Denizce; gölce olmuş, Sapan; sapanca,
Ve bir Anka yuvası, Anadolu'nun tam ortasında;
Ankara.
Bahar hiç gelmiş, Hemen gidecekmış.

14/09/2004

Yusuf Doğukaya

Ben seni sevmişim

Bu gece
gözlerimi kapatmadan seni düşündüm,
rüyamda görmek istedim,
bencilce...
Seçmeli rüyalarımı erteledim.
Gün gibi açık, yüzünü görmek istedim...

Seni ben,
doğanın tüm güzellikleriyle sevdim bu sabah.
İnanmadığı gözlerinde belli olan bir adamın,
doğayı kirletmesine inat,
doğanın herhangi bir köşesinde
"güzel manzara değil" denilen alanların,
sevgiye ve ilgiye açlığı gibi sevdim.
Sana böylesi kıraç, susuz kaldım.
İlgini gözlerinde aradım, göz bebeklerimle.

Yaşlı ve yorgun bedeninde,
şekli bozulmuş ve nasırlı elerin,
emeğin izlerini taşıyan ellerin emeğiyle sevdim,
sevgime emek verdim.

Gür ve güzel bir ağacın,
inadına toprağa sarılması gibi sarıldım,
her bir kolumu yüreğine doladım.
Her bir kökümünden, yüreğindeki sevgiyi yudumladım.

Çocuğumuzu, kucağında hayal ettim.
Minik bir sen veya ben...
Ne fark ederdi ki, bizden olan bir canda.
Ona eğer kız olursa senin adını vermek istedim,
erkek olursa kendi adımı.
Delilik belki bu, ama ben seni 'delice' sevdim.

"Seni dün sabahtan daha çok seviyorum" demişti şair.
Şairi hatırlamıyorum.
Hatırlanmaya gerek duymamışım demek ki...
Demek ki, şaire katılmamışım...
Çünkü ben seni, dün sabah, önceki sabah, yarın gibi değil,
artan bir sevgi ile değil, sevebileceğim kadar sevmişim...

Yorgun bir akşamın
ilk uyku isteği gibi istemiş bedenim seni.
Aç bir serçenin
karlar üzerinde bulunduğu kırıntılar gibi bulmuşum...
İnsanlar kadar sevmişim,
doğa kadar,
can kadar,
canım kadar...
Yüksek sesle klasik müzik dinlediğim anlar,
notaları hissettiğim anlar,
eşlik ettiğim ve sözlerini bilmediğim şarkılar kadar sevmişim...

ki "hala kulaklarımda sesin"...

Her sabah,
rüyamla kalkmışım.
Rüyamı sana getirmişim,
heyecanlı,
bir çocuk telaşında,
yüreğimde en güzel şekerlemeler olmuşsun,
dişlerim çürüse bile hiç düşünmeden yiyeceğim...
Seni biraz tatlı sevmişim.

Kalecik Karası gibi yıllanan,
iki yaşlı elin,
birbirlerine doyumsuz sevgisi gibi bir gelecek hayal etmişim.

Ben
Seni
Sevmişim.

10/10/2003'te '19 kala'

Yusuf Doğukaya

Bende

bu akşam vitesten atmışım
ha rakı
ha şarap ne farkeder
sarhoş olmak var ya işin sonunda
senin bir çift sözün yeter
ve bende
'bende' ile biter....

Yusuf Doğukaya

Boyadım

boyadım,
Ayrılığı sarıya,
Sevinci mutluluğu pembeye,
Huzuru maviye,
Doğumu yeşile,
Ölüm ve aşkı kırmızıya.

Yusuf Doğukaya

Can bebek

Can bebeğim, canım bebeğim
Sana ilkler besliyorum hayallerimle
İlk duyduğum gün dnd
Bir günlük geçmişimizle,
Geleceğe umudum oldun.
Hayalim şimdi
Minik ellerinden tutabilmek,
Bir de koklayabilmek seni.

Varla yok arası can bebek,
Karmaşık duygularımla bekliyorum
Yolun en başındasın,
Sağlıklı gel,

Eğer bilmek istersen,
Senin "kız" olmanı diledim
Ki nasıl olsa geldiğinde oğreneceksin,
Ve ne olursan ol seveceğim seni miniciğim.
Adına can ekledim

Çok geç kalma, ama yinede yavaş kullan.
Ben; gecede olsa bekleyeceğim seni.
Ben seni beklerken acele etsem de,
Sen zamanı sevgiyle azaltarak gel,
Sana sevgiyi ben vereceğim.

04/09/2004 "Can bebek"

Yusuf Doğukaya

Defnet aşkı

Düşüncelerimi sırtlayıp geldiğimde
Yan yana İki el uzaklığındayken,
Resimdeki ellerim gibi kilitli hayatım sana,
yaşadıklarına.
Ve aşka.

Uzak güvenler barındırdım içimde,
Sözcüklerim kadar sustu yüreğim,
Beton soğuktu, ben değildim.
Çarpma bana, uzaklarda kalmalısın
Çarpmamalısın..
Defne'tmelisin aşkı elimdeki kilitlere...

Yusuf Doğukaya

Dudaklarinsa

kelimelerin iyice dağıldı...
bu şarap beni çok çarptı....
Hele ki dudaklarında içtim ya....
şarapmıydı...
Dudakların mı?
Ayıldığımda hatırlarım,
dudaklarinsa; yüreğimdeki gibi izi kalır.

Yusuf Doğukaya

Erteledim

uyumak,
gözlerimin aklında kalmış olmalıydı ki;
gün boyu göz kapakların, kapanmak istedi.
bu akşam
dünyamın ne yana baktığını erteledim...

Yusuf Doğukaya

Eylül -1-

Eylül yine,
Kaç tanesi gibi yaprak dökümleri
Kaç tane aşk başladı,
Kaç tanesi bitti, yine eylülde.

Düşüncelerimde hazan mevsimi
Düşüncelerim sana uzak
Ve hayalim de artık yüzün yok.
Kalmadı
Kalmayacak.

Bu eylülde böyle geçecek,
Aşktan
Yani senden uzak
Bir eylül aşkı gibi başlayacak
Bir eylül gibi bitecek
Acılardan bir "ekim"le başlayarak.

07/09/2004

Yusuf Doğukaya

Eylül -2-

Eylül yine,
Çoğu yıllarımızın hazanı
Hüzün mevsimi,
Yaprak dökümümüzün ilk adımı.

Adam yaşlandım mı
Baharı da şaşırır..
Ve son baharda aşka başlar.
İlkini pas geçmiştir.
Nefesi yetmemiştir.

En güzeli eylül aşkları
Kavurucu sıcakların ilk serinliği
İlk ateşin dinginliğinde
İlk güz yağmurları
Harlanmış aşkın ateşine düşen.

En güzeli eylül aşkları
Bu eylülde çıkmalısın karşıma
Bir dahaki eylüle daha kış ve bahar var.
Doğa uyumadan, yaprağını dökmeden
Gel.
Hiç gitmeden gel.
Eylüldeyim,
Ve hiç bu kadar beklemedim.

Gelmezsen İlkbahara çıkmam,
Bilirim.

Yusuf Doğukaya

Eylül -3-

yine geç kalmış sevdalar
geç sözlerden dikenler
yine bahar geç
yine son
yine gelen eylül
geç kalmışta olsa
kabul etsen
eylül için
eylül hatrına
eylül aşkına
beni sevsen...

Yusuf Doğukaya

Eylül -4-

eylülde adın saklı
belliki önemli
vurgulamış koskoca ay
sen bendeki gibi
birde ben var
kenarda köşede
ilişivermiş bir 'e' ile sende.

07/07/2004 'Aşkıım'

Yusuf Doğukaya

Eylül -5-

'eylül'ü yap boz yapalım
Joker harfi 'a' kullanalım
Aşkı
bulmacayım
bulalım.

07/07/2004 'Leyla'ya'

Yusuf Doğukaya

Eylül -6-

ben;
aşka yaradım.
Yüzünde güller açtı.
Gül rengi yanaklarını ateş bastı...
Aşk senmiydin,
kırmızı yanakların mıydı?
Ayrılık buna şaştı.....

07/07/2004

Yusuf Doğukaya

Eylül -7-

boşluğa seslenmek gibi
yitik duygulardan parke taşları yapıp sokaklarda yürümek
hangi köşe başındayız
şehrin hangi sokağındayız
hangi şehirdeyiz
hangi ülkede
ve hangi evrende...

kaybolduk içimizden çıkamadan
yüreğimizin dehlizlerinde...
aşkı özledim ve senide
gelsen de
gelmesen de
bu özlem bitmez bende...
kör eylüllerde....

Yusuf Doğukaya

Eylül -8-

Yine eylüldeyim,
Hala bitmedi.
İçimde bir yerlere bitmeyen gibi.
Eylülü kısaltsalar,
Ve içimdekileri söküp atsalar..
Keşke eylül.. Keşke..

18/09/2004

Yusuf Doğukaya

Geç saatlerde

geç saatlerde
şarabımdan bir yudum daha kalmışken henüz
yarıya gelmiş mum.. ne söylemek istedin ki bana?
yüreğimde özlem ağrıları başladı....
yüzümdeki gölgeyi çalan ışık ve duvar
Çizgilerimi ne çok büyüttünüz...

gündelik kalemim sevda yazmaz oldu...
kamuştan oyulmuş, şekilli mürekkepler bezedim tenine,
eğer, sen kağıtsan bu gece...
parmaklarımdan titreşimler çalan kalem,
düşlerimi de titrettiniz...

ve titrerken ben,
dokunamadığım soba kadar sıcaktın..
sobaya dokunsam, yakardı...
kandırmaca bu ya,
sana dokunduğumda yanmadım sanki....

ellerimden izler çaldın bu gece yine,
bu gece dokunulmaz sevdalar büyüttüm sana
Sessizce...
bitmiş bir mum alevinin son titreşimlerinde,
yudumladım,
kadehteki son şarabımı, SEN diye...

13/10/2003

Yusuf Doğukaya

Hey be tufan

hey be tufan ve yaz sicağı
yüreğim hepten havalarda
nefessiz aşklarla boyalı
yine papatya
yine fallar
üç günlük dünyada
bilmem kaç aşk yaşamalı?

Yusuf Doğukaya

Hey sen!

"Hadi uyan" dedi saat..
Sana ilk baktığımda,
Kış uykularım bitti yaz sıcağında,
"Hey sen" dediğinde mavi bakışların.....

Göz göze çakıştığımızda,
Gözünden alamadığımda kendimi,
Bağrıştığında yüreğimin içinden bir şeyler..
Düğümlendim,
Aklım bir yana,
Bedenim öteki yana...

İçimde kelimelerle tarif edilemez,
Yitirme korkuları..
Ah gözlerin tekrar gözüme değse,
Birde gülücük süsünle,
Tekrar yüreğimi delip geçse....

07/09/2004

Yusuf Doğukaya

İki kez

Son harfine bir kalmışken alfabenin
Dönüp hayatı Yeniden yaşamak varmış
Yol yarısı ömrümde
Asıl olan İkinci başlangıçmış
Bilseydim zamana küsmez,
İlk harfi iki kez tekrarlardım
Ama yaşamak ağrısında
Asıl sevdayı
Alfabeyi bitirdikten sonra bulmak varmış.

Yusuf Doğukaya

İnsanım evvela,

Ben gönül adamıyım.
İnsanım evvela,
Doğduğumda adımda yoktu üstelik,
Dilde bilmezdim,
Ağlar, acıkırdım,
Emzik verdiler, Yalanı öğrettiler.
Ben gerçeklerin adamıyım,
Yalancı emziklerden tiksiniyim.
'yürekta yok olsun tasaların a gızım....
Bizden, zarar gelmez hercanlıya'

Yusuf Doğukaya

Kadın, Erkek ve İnsan

Her cümlede yüklendik
Her yaşta Cinsiz.
İlk önce ikiye bölündük,
Böldük.
İlk gün ışığını gördüğümüzde daha biz,
Farkında bile değilken güneşin,
Cins'lediler
Bir kadın ve erkekten olan.

Kadınlarımız ezildi,
Sokaklarda erkek yükümüzle iç çektik.
Erkek olmak, cakasından...
Evdekiler,
Perde arkası korunaklarından.

Küçükken bizi adam saydılar,
Küçük dev adamlar.
Erkeksin, yaparsınlar.
En sevdiğimiz kadından
Anamızdan.

Uyanın artık...
Önce halk isek;
Birazımız kadın,
Birazımız erkek,
Ama önce insanız,
İnsan....

10/09/2004

Yusuf Doğukaya

Kısır döngü

Eksilen sesinden uzakta kalmak,
Bir çocuk sesi duymak,
Yukarı aşağı gidip gelen
Bir asansör boşluğu içimdeki.
Ve ben o asansörde,
Bilmem kaç kilometrelik kısır döngülerde.

Yusuf Doğukaya

Masal

Ellerimi uzattığımda
içinden geçen el tutuşlarımız
'tutuşturmalı bizi,
söndürememeli hiç bir şey ateşimizi.
Gerisi masalın diğer kahramanları.
ve her bir masalda
herkes bir kahraman.
Sadece masallar karışır,
ortalıkta, sokakta, işte, evde, otobüste...
bu masalların çakışmalarında
kahramanlık rolümüz;
bir başkasının masalında
'karakter' rolü olmak kaderimiz.
İki masalı bir etmek
Ve "bir masalda kocamak" beceri.

Ben masalımdayım,
sen masalında.
Ve ikimizde iki kahraman.
Anlatalım
ve ortak olmayan her şeyi
bir kenara bırakıp;
bir masal yaratalım....

08/10/2003 "Masal olmasın, hayatla bulayım".....

Yusuf Doğukaya

Nazım'a ağıt.

SAAT 21:45 Őimdi,
adın Nazım'dı.
liseli formanla hatırlarım,
kırışık lacivert ceket ve gri pantolonunla,
kandırdın beni, gri pantolonun yırtıldığında ve ben güldüğümde;
"öleceğim" demedin.

yalnızım ve bir akşam,
O bir akşamda bir anı için,
hesapsız 20 yıllık anı içindi telefonumdaki kaydın,
kandırdın beni, akşam üstü köşe başı deliliklerimizde; "öleceğim" demedin.

aşık olduğun kıza, sevdiğini ben söylemiştim.
liseliydik, gri pantolonlu aşklar uzaktı,
ve sen korkardın duygularından...
Kandırdın beni, verdiği cevabı öğrenme telaşında, nasılda dalga geçmiştim senle;
"öleceğim" demedin.

asfalttı şehri ikiye bölen,
şehrin aynı yanında bile oturmuyorduk,
kısa mesafeler uzaktı liseli adımlarımızla,
geceleri evden kaçıp asfalt boyu yürürken,
kandırdın beni, babalarımızdan korkarak içtiğimiz sigaraları paylaşırken;
"öleceğim" demedin.

yaşın genç miydi,
anılarımız mı yaşlı, bilemedim?

Fransızca dersinde ayrılırdık senle,
sen konuya Fransız'ken ben o yıllarda İngilizce'ydim,
bundan başka ayrılık yoktu ders saatlerinde,
kandırdın beni, Fransızca fiil çekimlerinle alay ettiğimde;
"öleceğim" demedin.

türküler be dostum.
türkülerde fıçı biralar vardı...
meyhanede bize kimlik sorulmazdı,
şehrin tek meyhanesi babanıdı.
kandırdın beni, sarhoş değilim dediğinde; rakı kapağını, bira şişesine kapatmaya
çalışmıştın. O zamanda "öleceğim" demedin.

en kötü şaka buydu,
ve sen bensiz Kırıkkale'de nasıl içersin?
üç katlı betonun iğrençliğine nasıl yenilirsin?
düşmedin, yüreğime ateş düşürdün...
niye haber vermedin?
bende içerdim belki,
kandırdın beni.
hep birlikte Fransız kalacağız Őimdi,
yemin ederim ki hiç İngilizce olmak istemedim.
"Öleceğim" demedin.

26/Temmuz/2004 "bittiğinde 22:07, kandırdın beni."

Yusuf Doğukaya

Not: Nazım KUZETEPE'ye veda... "ortak anımız, soyadımızdaki arkadaşlarımızın alayı. Hep kızardık. Onlar birimize "doğu", birimize de "kuzey" derlerdi. "Geri kalansa ha kaya, ha tepe". Nasıl sinirlenirdik.. Güle güle sevgili dostum, çok Fransız kalmayacaksın oralarda.."

Yusuf Doğukaya

Otuzuna geldiğinde - 2

İç dünya resmi çizdim kendimce,
yine Can Dündar okudum,
yine derin bakışlarımda kayboldu
kitabımın harfçikleri
ve serüvenlerden,
mutlu sonlardan,
hayaller kurup
kovmaya çalıştım bileğimdeki acıyı
İçime düşmeden....

Yusuf Doğukaya

Otuzuna geldiğinde.

Tutkuların ışığı yok olup da
alacakaranlık kuşağının
korkulu dehlizleri indiğinde,
yani adam akıllı baş başa kaldığında insan,
ürperir...
ve yalnızlık kaygıları,
hayata geç kalınmışlık korkuları
tutuverir bileğinden, sıkı sıkıya...
Otuzuna geldiğinde...

Yusuf Doğukaya

Oyun bitti.

Oyun bitti ve sonbahar geldi.
Eylülde çiçek açmış,
Bir kuş ters kanat çırpmış
Gün akşam saatinde ağarmış.

Oyun bitti ve sonbahar geldi.
Batıdan doğmuş güneş,
Kuzey yıldızı, güneye bakmış,
En sıcak kutuplarmış.

Oyun bitti ve son bahar geldi
"Gökten üç elma düşmüş" diye bir masala başlanmış,
Yarın kalanlar, aslında yarım tammış,
Bir ağaç, yaprağıyla vedalaştığında hayat bulmuş.

Oyun bitti ve sonbahar geldi,
Bendeki de ne şansmış?

13/09/2004

Yusuf Doğukaya

Ölümüne sevda

ölümüne sevda mı?
zor...
hangimiz hangice konuştuk..
Hangimiz yürekçe...
Salınıp gitmiş,
bir nehrin suyuna insanlık,
geri kalan karanlık..

24/09/2004

Yusuf Doğukaya

Rüzgar Çanı

Bir rüzgar çanı olmak geldi içimden,
rüzgar değmediğinde durmak
huzur ve sessizliklerle buluşmak.
Güneş çıktığında
iplerimin eriyip kopmaması için dua etmek.
Tekrar rüzgar geldiğinde
coşkuyla sallanmak.
Belirli bir kural dahilinde olmadan
seslerle yankılanmak,
inceden
ve duyabilecek tüm canlılara armağan etmek.

Rüzgar çanların ömrü kadardır?
Sahibinin evin balkonuna astığı
ve çiçek kokuları ile süslediği
ve arıları böcekleri,
canlıları korkuttuğu şirin bir tını dinlerken,
sesinin beğenilmeyeceği bir güne kadar mı?

Sen rüzgarsız, rüzgar çanı gördün mü?
Rüzgar çanının ömrü; rüzgar kadardır.

Yusuf Doğukaya

Seni özlemek

Şehrin göbeğinde,
Çiğli bir sabah vakti köyü özlemek,
Bir çoban telaşsızlığında,
Yaylalarda dolaşmak,
Seni Özlemek.

Toprağa yeni düşmüş bir çiğ tanesinde
Gözlerini görmek,
Ürperten havasında nefes almak gibi,
Birazdan doğacak güneşle
ışınmayı umut etmek,
İliklerime kadar özlemek seni..

Şehrin kirliliğinden sıyrılıp,
Yaylada bir nefes almak gibi,
Ve bu sabah dünyaya gözünü açmış
bir kelebeğin kanadında sana gelmek;
seni özlemek gibi.

24/09/2004

Yusuf Doğukaya

Ses

Telofondaki ses
Ah çekişlerim
Geç kalmış telefonlarım,
"Ses"im geç kalmış,
Güzel geç kalmış.
Bir bebek yumuşaklığında,
Dokunması sesinin kulaklarıma.
Geç kalmış.

Güzel bir şarabı içmek gibi,
Koparmadan sevmek gibi,
İncitmeden bir yasemine dokunmak
Uzak kalmış,
Geç telefondaki ses gibi.

Güldüğünde kim bilir,
Kim bilir? ne güzel müzik okur kulaklarımda sesin.
Ve ben tutulsam o sese,
Bana bir çiçek verir misin?

26/07/2004

Yusuf Doğukaya

Sivas'a

kabul
ište bu ezilmiřliđimiz
yürek sevdamız birde,
birde boşluğumuz içimizde,
elimizdeki nasır, başımızdaki yazma,
türkülerimiz birde,
semahımız...
gözlerimizden akan yaşımız,
yüreğimize düşen ateş birde
ve umudumuz
birde dostumuz, canımız
her bülbül ve gülde...
Kırşehir'de, Sivas'ta, Türkiye'de
direncimiz, sünepe beyinlere...
varlığımız birde
çiçeklerimiz korkuttu,
birde türkümüz, deyişimiz...
ateşle, susuz yok ettiler,
bilmediler ki, biz anka'yız
her külden binlerce doğarız.

19/09/2004 'Sivas'a'

Yusuf Doğukaya

Siyah ve beyaz

ölüm beyaz
saç beyaz
ha siyahlara boyanırım
ha beyazları bozarım.
Masumluğum...
Karalanırım, beyazların sonuna...

07/09/2004

Yusuf Doğukaya

Şair öldü

Şair öldü
Dil sustu,
Kalem bekler.

04/09/2004

Yusuf Doğukaya

Şiir Tarifi -1-

Aşık olacaksın,
Duyacaksın.
Ismarlamadan, piyangodan çıkan
ve hiç tanımadığın duyguların olacak.
Hepsini bir tavaya boşaltacaksın.
Ateşe tutacaksın.
Biraz tuz biber ekeceksin
Şiir olacaksın.

Kafanı kumdan çıkarıp etrafına bakacaksın.
Çiçeği çiçek gibi göreceksin
Kuşu böceği..
Çöplüğü çöp gibi göreceksin.
Ve çöpte bir çiçeğe, çöp demeyeceksin

Ve insanlar,
Etrafında ki yüz değıller,
İçini göreceksin,
Dinleyeceksin.
Ağlamaklı bir gözden gireceksin mesela,
Korkak bir yüzden,
Mutlu bir gülüşten,
İçinde bir yerlerde bir ateş göreceksin
Biraz sol yanında,
Ve şiirini orda pişireceksin.
18/09/2004

Yusuf Doğukaya

Teknolojik aşk -1-

Kim bilir
kaç sahnedir oynanan bu oyunun
son perdesi geldi.
Umudum kırıldı.
Çok teknolojik yaşamışız da,
teknolojinin esiri oluvermişiz gibi.
Yok olmaya ramak kala,
kurtuluşla,
bir dağa koşabilmek gibi koşmalıyım hayalimdeki sana.
Ve eğer orada değilsen,
umudum yitmeli
ve yok olmalıyım dağda..

Yusuf Doğukaya

Teknolojik aşk -2-

Aşk pazara çıkmış
Yalancı dürüst satıcıların elinde.
Ucuz sevgi, aşk olmuş,
Kaç kontör aralığında söylenmiş aşk sözleri,
yada kaç mesaj eder ki?
Ne aradığını bilmeyen, kararsız beyinlerde.

Aşka metre vurulmuş,
Kesilip biçilmiş santim santim.
Çok değerli olmuş
Yürekten bir iletişim..

Beyinler, düşünceler ve duygular eskimiş,
Nostalji olmuş.
Nostaljik bir aşk dediğinde yüreğin
Karşılaman yürek "kaç para" demiş.
Atan hep bir olmuş, karşılayan sıfır,
Aşk hep bir sıfır berabere kalmış.

11/07/2004

Yusuf Doğukaya

Teknolojik aşk -3-

Her yanımız sarılmış,
Her yanımız hızlanmış,
Köfte bile teknolojik,
İçimizde bir aşk kalmış..

Göz bebekler zaplanmış,
Kaçınıcı bölümündeyiz hayatın?
yalancı masal istanbul olmuş?
Si - di olmuş şarkımız.
teknolojik!

Dünyanın döndüğü yanı unutmuşuz,
Elin sıcaklığını,
Yüzün gülüşünü,
Sesi titremesini,
Çiçeğin kokusunu,
Uzakları özlemeyi,
Uzaktakileri beklemeyi
Hemen teknolojik,
Hemen açlık,
Ve içimizde bir yalnızlık
Teknolojik.

18/09/2004

Yusuf Doğukaya

Teknolojik aşk -4-

Elimize bulaşan isten,
İşten güçten,
Uzak düşlerden,
Yitik zamanlar büyüttük,
Uzaktan kumandalı
Ve çoktan seçmeli aşklarda.

Beyaz at kullanmayalı asır geçmişken,
Prens unvanı rafta tozlanmışken,
Yarım kalmış kına geceleri,
Teknolojik aşk istememeli.
Ve yarım kalmış yaşamın kendisi,
Tamamlanmadan sevmeli..
30/09/2004

Yusuf Doğukaya

Yasak

düşte görülense bir el ve parmak,
dokunmaksafaf ufak ufak
yanımda,
uzaklarımdaki parmak uçların,
ve bana ilk yasak.....
24/07/2004 "Gördüğüm ilk gün, dündü...."

Yusuf Doğukaya

Yaşayan şiir

Ölmedi
veya bitmedi.
Daha yeni doğdu
Bir şiir,
Avuçlarıma...

Bir şiir olmalısın,
En büyümelisin.
En iyi olmalı.
En kelime yetmemeli seni anlatmaya
İlkçağda taştan da kazınmalı,
Orta çağın karanlığından da,
Bu günün bilgisayarından,
Yarının laser'inden ve soguk fizyonundan da
Kazınmalısın bir ağaca
Adı aşk olmalı.

Sonuna imzan atılmamalı hiçbir zaman,
Ben yaşadıkça yaşamalısın
Öldüğümde de toprağa dikmeli,
Yeşermelisin.

İsimsiz olmalı.
Bir şiir olmalısın.
Adın aşk olmalı.
Yaşamalısın.
Son dememeli.

03/09/2004

Yusuf Doğukaya

Yüregimin öteki sesi

derki;
Neredeyim,
yokluğun
neden cebimin içinde gezer
ve her el atışımda
neden sen gelirsin
her dokunduğumda.
Aşk şiirlerinin
zamanı ve yaşı varmı? bilmem,
çocukça doğmuşum şiirine
ve sesine...

18/10/2003

Yusuf Doğukaya